

men som under 6. f. M. er afgaaet ved Døden, tillader jeg mig at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af nævnte Finanslovsforslag at ville stille følgende ved Dødsfaldet nødvendiggjorte Ændringsforslag:

Til § 6 I B. 7. A. 1. „Pensioner til forhenværende ansatte“:
Summen nedsættes med ..... 200 Kr.

Til § 6 I B. 7. A. 2 „Enkepensioner og Børneunderstøttelser“:
Summen forhøjes med ..... 100 Kr.

SVEND HØGSBRO.

Til Folketingets Finansudvalg.

G. Giødeseu,
Fm.

14

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 15. Februar 1908.

I Henhold til Lov om Statsbanernes Ordning af 15. Maj 1903 § 34 f. og l. tilkommer der Enker efter fast ansatte, der ere omkomne i Statsbanernes Tjeneste, en Pension, svarende til $\frac{1}{3}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt.

Endvidere haves der i Lovens § 34 l., 3die Stykke, Hjemmel til at tilstaa Enker efter Personer, som uden at henhøre til Statsbanernes faste Personale omkomme under Udførelse af Tjeneste ved Statsbanerne, en „efter Omstændighederne afpasset“ Enkeunderstøttelse. Efter Ordene er der ikke sat nogen Grænse for Understøttelsernes Størrelse i nysnævnte Tilfælde, men man er ved Anvendelsen af Regelen gaaet ud fra, at der ikke kan tilstaa Enker efter Ekstrafolk højere Understøttelse end den Pension, der tilkommer Enker efter fast ansatte, altsaa $\frac{1}{3}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt, idet det synes urimeligt, om Enker efter Ekstramænd, der mulig kun have arbejdet enkelte Dage for Statsbanerne, skulde blive gunstigere stillede end Enker efter fast ansatte, der maaske i en længere Aarrække have været knyttede til Statsbanerne.

Da Ministeriet imidlertid maa erkende, at en Pension eller en Understøttelse af den ovenfor angivne Størrelse i mange Tilfælde kun vil være en meget ringe Erstatning til de efterlevende for Tabet af en Forsørger, som tilmed har sat Livet til under Udførelsen af sin Tjeneste, maa man anse det for meget ønskeligt at erhverve fornøden Hjemmel til efter nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde at kunne tilstaa Enker efter fast ansatte, der omkomne i Statsbanernes Tjeneste, en højere Pension end fastsat ved Loven af 15. Maj 1903 — dog ikke ud over $\frac{2}{3}$ af vedkommendes sidste Lønningsindtægt, hvilket er den højeste Pension, der i Tilfælde af Tilskadekomst kan tillægges de ansatte selv, samt saaledes at den forhøjede Pension i ethvert Fald ikke overstiger 1,000 Kr. Naar en saadan Hjemmel er given for Forhøjelsen af Pension til Enker efter fast ansatte, vil Ministeriet i Henhold til fornævnte Bestemmelse i Lovens § 34 l, 3die Stykke, anse sig berettiget til eventuelt at tillægge Enker efter ikke fast ansatte en i samme Forhold forhøjet Understøttelse.

I Henhold til det ovenanførte tillader jeg mig derfor at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1908—09 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 6 I B. 7. A. 2. Enkepensioner og Børneunderstøttelser.

Som Tekstanmærkning tilføjes:

„Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til efter nærmere Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde at tilstaa Enker efter fast ansatte ved Statsbanerne, der omkomne under Udførelse af Tjeneste ved Statsbanerne, en Pension af indtil $\frac{2}{3}$ af Mandens sidste Lønningsindtægt, dog ikke ud over 1,000 Kr.“

SVEND HØGSBRO.

Til Folketingets Finansudvalg.

G. Giødeseu,
Fm.